

Omraade, og det efter det Lovforslag, der har været forelagt, skulde stadfæste de Vedtægter, som skulde gives for de enkelte Steder, maa det ogsaa have de fornødne Betingelser for at afgjøre de herhen hørende Spørgsmaal. Jeg tror, at det vilde gaa overmaade let; thi naar Fiskerbefolkningen paa et Sted er enig om, at saadan og saadan bør Fiskeredskaberne være, og der ikke er noget Ubilligt i at sige, at naar fremmede Fiskere komme paa Stedet, skulde de være bundne til de samme Redskaber, vil Sagen vistnok gaa overordentlig simpelt. Det meget ærede Medlem bemærkede endelig, at han ikke saa, hvorledes man skulde bære sig ad, naar der kom Modadresser. Dertil vil jeg sige, det skænker jeg ikke nogensomhelst Tante, det bliver naturligvis Ministeriets Sag at afgjøre, hvilken Betydning det vil tillægge Modadresserne.

Carstensen: Den 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (Breinholt) kom i sin Udtalelse med en meget smuk og varm Lovtale over de omslakkende Fiskere. Han betragtede Udtrykkene: „omslakkende“, „fremmede“ som en Fornærmelse mod disse brave, retsskafne, dygtige Folk. Det indser jeg slet ikke kan være nogen Fornærmelse. Jeg, der har faret saa meget til Søs i mit Liv, bliver ikke fornærmet, naar man siger om mig, at jeg har ført et omslakkende Liv. Der er kun Spørgsmaal om at skjæle imellem dem, der kun opholde sig og fiske paa et Sted, og dem, der slaffe om paa andre Steder og fiske. Jeg maa altsaa ogsaa nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at jeg skulde have talt Ondt om de brave Fiskere, der til Orlogs betragtes som en saa udmærket Del af Stabsbesætningen. Dette med Hensyn til det Følelsesstandpunkt, som det ærede Medlem indtog, hvad hans faktiskke Standpunkt angaar, fremkom han med en omstændelig Redegjørelse for det høist ukløge, ufornuftige og andet Dignende ved det fremkomne Endringsforslag, idet han betragtede det som i høieste Grad uanvendeligt, i den Grad uanvendeligt, at han næsten ansaa det for givet, at Ministeriet ikke vilde kunne benytte det. Jeg kan ikke sige Andet, end at det endrer mig i høi Grad at høre denne Udtalelse. Vi staa jo her overfor et Lovforslag, der er fremkommet som Følge af Andragender, indgivne til Folkethinget og af Folkethinget oversendte til dets Finantsudvalg. Disse Andragender have uden Afstemning, uden Vidtløftigheder af nogensomhelst Art kunnet fremkalde dette Lovforslag, og saa skal der ikke kunne tages noget Hensyn til andre Andragender, der rettes direkte til det høie Ministerium — dem

kan der ikke gjøres noget ved! Andragender derimod, der indgives til Folkethingets Aftal, kunne give Anledning til en hel Lov. Den Logik forstaaer jeg ikke. Det ærede Medlem kaldte Endringsforslaget en Undtagelse. Det er efter min Mening heller ikke gaanske Logisk. Det er Lovforslaget, der er en Undtagelse fra den gjældende Retsregel, Endringsforslaget er en Undtagelse fra denne Undtagelse, det er altsaa en Fastholden af den gjældende Ret, som Billighed overfor den fattige Befolkning kræver, og det er det, jeg særlig lægger Vægt paa. — Jeg skal kun gjøre et Par enkelte Bemærkninger over for en Yttring af den høitærede Minister. Den høitærede Minister fastholdt meget stærkt det Udgangspunkt, at det, som Lovforslaget tilstræbte, var at bevare de faktiskke Forhold, der havde hersket indtil 100 Aar tilbage i Tiden. Derimod maa jeg dog gjøre en lille Indvending. De faktiskke Forhold have jo netop forandret sig i saa høi en Grad, at man har været ivrig efter at faae en Fiskerilov, og de faktiskke Forhold have med deres Ufiskerhed og ved den bekendte Uensartethed i Anskuelserne medført, at en Fiskerilov ikke er bleven vedtaget. De faktiskke Forhold have ført til, at netop disse smaamaastede Ret ere blevne indførte. Det er en Kjendsgjerning, at det er dem, man søgte at modarbejde ved Circulæret af 10de November f. A., det er atter disse Ret, som nu Forslaget vil beskytte. Men fordi Rettene ere blevne anvendte i saa stort Omfang, at det nu vilde paaføre Beskommende stort Tab, naar det blev forbudt at bruge dem, derfor tør man — det gjentager jeg — ikke fuldstændig glemme den Del af Fiskeribefolkningen, som har akkurat samme Krav paa at blive hørt som de, der have ansøgt om Tilladelse til vedblivende at benytte disse Ret. Naar man skal fastholde det Faktiske, saa er det Faktiske det, at der har i de senere Aar været en Del af Fiskeribefolkningen, som faktisk ikke har benyttet de smaa Ret, og som i Andragender beder om at faae Lov til at blive fri for Smaanettene, blive fri for at overrendes af andre Fiskere med disse Smaanet. Det er disse Folk, som jeg mener, det er Landsthingets Pligt at bidrage sit til, at der værnes om.

Breinholt: Jeg tror, at det ærede Medlem, der nu satte sig, havde misforstaaet mig noget, naar han troede, at jeg havde sigtet ham for at ville fornærme den Fiskeribefolkning, hvis Sag jeg varmt talte. Nei, jeg udtalte blot, at det ærede Medlem havde givet den Tanke Lust, der gik omkring mange Steder i de stedlige Fiskeriegne, og denne Tanke, der altsaa i Grunden var den, som